

Lovforslagets Indhold og det stillede Uendringsforslag sattes under Forhandling under Det

Ordf: Jeg skal ikke i nogen høi Grad forøge Omfanget af de Forhandlinger, der haade i forrige og i indeværende Samling have fundet Sted om Gjenstanden for det foreliggende Lovforslag. Jeg skal blot tillade mig i Korthed at henlede Thingets Opmærksomhed paa, at Etatsraad Dvift frattraadte sit Embede 1ste Jult. f. A. som Følge af Bestemmelserne i § 6 i den nye Lov af 6te Marts 1869 om Børnepligten. Han frattraadte efter 12 Aars Tjeneste og uden egen Skyld. Da hans Ansættelse i Statens Tjeneste havde været ialt imellem 27 og 28 Aar, maatte det synes, at Regjeringen havde fuld Røie til i det Forslag, som den forelagde for Rigsdagen i forrige Sæssion, at ansætte Pensionen for ham efter den almindelige Pensionslov til 1,505 Rd. 20 Sk. Der syntes at være saa meget mere Røie for Regjeringen til dette Forslag, som de Forhandlinger, der havde fundet Sted i Sæssionen 1867—68 om Udskrivningschefernes Lønning m. m., gav Regjeringen god Grund til at antage, at Forslaget, saaledes som det da blev forelagt, vilde blive vedtaget af Rigsdagen. I Lovforslaget om Udskrivningschefernes Lønning var det nemlig fastsat, at disse Embedsmænd skulde have fast Ansættelse med kongelig Udnævnelse, hvorefter deres Pension for Fremtiden vilde blive at fastsætte efter Pensionsloven, og dette Lovforslag var blevet vedtaget af Folkethinget. Der var ogsaa den Omstændighed tilstede, som jeg skal tillade mig at berøre, at Regjeringens tidligere Forslag om et Par Udskrivningschefers Pensionering og om Pension til en Enke efter en Udskrivningschef alle vare blevne tagne uforandret tilfølg, hvorved jeg dog ikke skal lade ubemærket, at disse Forslag ikke alle vare aldeles stemmende med Pensionslovens Regler, idet Forslagene knyttede sig til de særegne Omstændigheder i ethvert Tilfælde. Udfaldet af denne Sag i forrige Samling er imidler-

tid bekjendt, og jeg skal ikke vende tilbage dertil. Udfaldet havde til Følge, at Regjeringen i denne Samling foreslog Pensionen sat til 1,400 Rd., hvorved den erkjendte, at Etatsraad Dvift efter streng Ret ikke kunde gjøre Fordring paa at faae Pension efter Pensionsloven, men at der i alt Fald var Anledning til at tage Hensyn til hans lange Tjenestetid og til derfor at nærme sig det oprindelige Forslag saa meget som muligt. Regjeringens Forslag er imidlertid af Folkethinget blevet nedsat til 1,200 Rd. Det er nu forekommet de Medlemmer af dette Thing, som have stillet det foreliggende Uendringsforslag, at der var Anledning til at fremsætte et Forslag, som holdt Middeveien mellem Landstingets Notum i forrige Samling, og hvad der nu er vedtaget af Folkethinget, og i Overensstemmelse hermed foreslaae de, at Pensionen ansættes til 1,350 Rd. Forslagsstillerne gjøre Regning paa, at Thinget efter samtlige foreliggende Omstændigheder og navnlig i Betragtning af Etatsraad Dvifts meget fremrykkede Alder vil gaae saa human og billigt tilværks som muligt i dette Tilfælde og derfor vil understøtte det Forslag, som vi have tilladt os at stille, og som jeg hermed skal tillade mig al anbefale.

Justitsministeren: Det er en Selvfølge, at Regjeringen maa anbefale det Forslag, der er stillet af de ærede Medlemmer, fremfor det, der er vedtaget af Folkethinget, idet der derved i alt Fald opnaaes en Forhøielse af 150 Rd. Der er noget Knapt og Trangt i fremdeles at skulle forhandle om en 50 Rd. mere eller mindre, og især efterat det paa en god Maade er lykkedes at blive fri for det ene af de to herhenhørende Pensionslovsforslag, der i forrige Samling forelaae til Behandling, derved at den paagjældende Mand er kommen i Virksomhed, — om end ved en sørgelig Anledning, maa jeg tilføie. Efter hele Sagens Stilling er der jo imidlertid ikke andet for end at være meget nøisom i sine Dn-